

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-150-0235
Dok.: AKJ41025

Besvarelse af spørgsmål nr. 336 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes oversende et notat, der beskriver præcist hvordan lovgivningen, herunder særligt bestemmelserne i straffelovens § 229, skal fortolkes for så vidt angår hotelansattes og hotelledelsens håndtering af prostitution på hoteller.

- Er det f.eks. i strid med lovgivningen at formidle kontakt til en prostitueret for en gæst
- at modtage "drikkepenge" for at indgå faste aftaler med escortbureauer om formidling til gæster
- at modtage drikkepenge for at tolerere prostitueredes ophold på en gæsts hotelværelse eller hotellets bar
- at modtage drikkepenge for at skrive prostituerede på en særlig "in-house" liste, så besøget ikke fremgår af gæstens faktura; at udleje værelse til en prostitueret og en kunde?”

Svar:

Justitsministeriet kan generelt oplyse følgende om anvendelsen af straffelovens § 229 i forhold til hotelansattes og hotelledelsens håndtering af prostitution på hoteller:

1. Bestemmelsen, der er vendt mod bagmændene til såvel heteroseksuel som homoseksuel prostitution, har følgende ordlyd:

”§ 229. Den, der fremmer kønslig usædelighed ved for vindings skyld eller i oftere gentagne tilfælde at optræde som mellemmand, eller som udnytter en andens erhverv ved kønslig usædelighed, straffes med fængsel indtil 3 år eller under formildende omstændigheder med bøde.
Stk. 2. Den, der udlejer værelse i hotel eller gæstgiveri til benyttelse til erhvervsmæssig utugt, straffes med fængsel indtil 1 år eller under formildende omstændigheder med bøde.”

Efter forarbejderne til § 229, stk. 1, 1. led, vil der kunne rejses straffesag mod hotelansatte, der mod betaling eller – hvis sådan betaling ikke kan bevises – i oftere gentagne tilfælde over for

gæster har opgivet adressen på en kvinde, der er villig til mod betaling at inklade sig i et kønsligt forhold, jf. FT 1960/61, Tillæg A, s. 585.

Den hotelansatte vil efter omstændighederne kunne optræde som mellemmand i bestemmelsens forstand på en række andre måder end ved den direkte anvisning af prostituerede til hotellets besøgende.

Efter bestemmelsens stk. 1, 2. led, er det endvidere strafbart at udnytte en andens erhverv som prostitueret ved at opnå en økonomisk fordel, som modtageren ikke har retligt eller naturligt krav på at modtage. Efter bestemmelsens forarbejder finder den kun anvendelse, hvor der er tale om forhold af en vis varigere karakter, jf. Straffelovkommissionens betænkning fra 1923, mot. 328.

Det er endvidere strafbart at udleje hotelværelser til professionelle prostituerede, jf. § 229, stk. 2. Bestemmelsens henvisning til ”erhvervsmæssig utugt” indebærer, at udlejning af et værelse til enkeltstående tilfælde af seksuelle ydelser mod betaling ikke straffes, jf. den Kommenterede Straffelov, Speciel del, 8. udg., s. 290. Af trykt retspraksis kan henvises til Østre Landsrets dom af 28. november 1963, hvor en hotelportier blev idømt hæfte i 20 dage for i adskillige tilfælde at have udlejet værelser til erhvervsmæssig utugt, jf. UfR 1964.220 Ø.

2. Som det fremgår, vil det være strafbart, hvis den hotelansatte mod betaling eller i oftere gentagne tilfælde formidler kontakt mellem en gæst og en prostitueret, ligesom det vil være strafbart at udnytte en andens erhverv som prostitueret. Endelig er det efter ordlyden af § 229, stk. 2, strafbart at udleje hotelværelser til brug for professionelle prostituerede. Hvorvidt den hotelansatte vil ifalde et strafferetligt ansvar i de i spørgsmålet nævnte eksempler vil afhænge af, om de anførte betingelser er opfyldt i den konkrete situation. Det er i den forbindelse en forudsætning for at pålægge straf efter § 229, at vedkommende har haft forsæt i relation til den pågældende handling, herunder at der foreligger et prostitutionsforhold.

Hvis ansatte begår overtrædelser af straffelovens § 229, vil ledelsen på det pågældende hotel efter omstændighederne kunne straffes, hvis ledelsen udtrykkeligt eller stiltiende accepterer den ansattes handlinger, jf. den Kommenterede Straffelov, Almindelig del, 8. udg., s. 223 f.

Endelig kan henvises til straffelovens § 231, hvorefter straffen for den, der skal dømmes efter blandt andet straffelovens § 229, kan forhøjes med indtil det halve, hvis den pågældende tidligere har været dømt for nogen af de forbrydelser, der er nævnt i straffelovens § 228 om rufferi eller § 229, eller hvis den pågældende har været dømt til fængsel for en berigelsesforbrydelse.